

DECIZIA nr. 284 din 21.04.2016 privind solutionarea
contestatiei formulata de **ABC SRL**, cu sediul în ....
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. ....

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata cu adresa nr. ...., inregistrata sub nr. .... de catre Administratia Finantelor Publice cu privire la contestatia ABC SRL formulata prin împuternicit in baza procurii speciale autentificate sub nr. ..., inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. ....

Obiectul contestatiei, inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. .... îl constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-x yyy/qq.rr.tt, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-x zzz/qq.rr.tt si comunicata sub semnatura si stampila în data de ....., prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA respinsa la rambursare in suma de R lei, din care societatea contesta suma de **V lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si avand in vedere prevederile art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I.Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice au efectuat inspectia fiscala partiala la ABC SRL pentru perioada 01.12.2009-31.08.2015, in vederea solutionarii deconturilor de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-x zzz/qq.rr.tt, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plate stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-x yyy/qq.rr.tt, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de R lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA în suma de R lei si la aprobarea diferentei de TVA solicitata la rambursare.

II. Prin contestatia formulată ABC SRL solicita desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. F-x yyy/qq.rr.tt pentru TVA în suma de V lei aratand urmatoarele:

Societatea a achizitionat in perioada mai-iunie 2011 de la FZP SRL servicii de executie si montaj constructii metalice, justificate cu oferta nr. 112/18.05.2011, contractul nr. 1/19.05.2011, proces-verbal de receptie a serviciilor din data de 07.06.2011 si facturile nr. 003/19.05.2011 si nr. 005/07.06.2011. Constructiile metalice executate de acest furnizor au fost indicate inspectorilor fiscali, fizic, pe teren si sunt folosite în activitatea sa economica, fiind vorba de o operatiune economica reala, cu scop economic, iar furnizorul a fost identificat cu toate datele de identificare.

Cu rea-credinta organele de inspectie fiscala nici macar nu au consemnat în cuprinsul raportului faptul ca societatea a prezentat documentele care sa dovedeasca furnizorul real si ca s-a efectuat o cercetare la fata locului.

Societatea sustine ca raspunderea pentru îndeplinirea obligatiei individuale de întocmire si depunere a declaratiilor fiscale nu este solidara pentru participantii la o operatiune comerciala întrucât art. 151^A2 din Codul fiscal prevede raspunderea solidara a beneficiarului doar în situatia în care factura nu este emisa ori nu cuprinde datele corecte, ceea ce nu este cazul celor doua facturi, iar nedepunerea sau depunerea eronata a declaratiilor fiscale de catre furnizor nu poate constitui o baza pentru sanctionarea beneficiarului de servicii. Declarațiile fiscale ale furnizorului, precum decontul de TVA si declaratia 394 nu sunt documente justificative pentru deducerea TVA la beneficiar.

Nici prevederile art. 11 alin. 1^A4 din Codul fiscal invocate nu sunt aplicabile deoarece la momentul achizitiei furnizorului nu i se anulasa înregistrarea în scopuri de TVA, fiind un contribuabil activ.

În consecinta, este nelegal sa se impuna în sarcina beneficiarilor masuri de verificare a depunerii declaratiilor de catre furnizor, ceea ce ar însemna transferarea catre persoanele impozabile a atributiilor de control ale administratiei fiscale, aceasta fiind si practica unanima a CJUE, exemplificata si prin decizia din cauza C-277/14, iar în situatia societatii nu s-a dovedit ca ar fi implicate într-o frauda privind TVA.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale în vigoare pentru perioada analizata si documentele existente în dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare a contestatiei se poate pronunta asupra deductibilitatii TVA aferenta achizitiei de constructii-montaj si vopsitorie, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au efectuat constatari incomplete asupra situatiei de fapt fiscale, nu au analizat daca au fost indeplinite conditiile de fond pentru exercitarea dreptului de deducere si nu au aplicat jurisprudenta europeana in materia deducerii taxei.

In fapt. organele de inspectie fiscala nu au acordat societatii ABC SRL drept de deducere pentru TVA în suma de V lei pentru achizitiile de constructii metalice si vopsitorie în baza facturii seria ADM I nr. 003/19.05.2011 în valoare de B1 lei (cu TVA în suma de V1 lei) si facturii seria ADM I nr. 005/07.06.2011 în valoare de B2 lei (cu TVA în suma de V2 lei) de la furnizorul FZP SRL - CUI ..... Conform bazei de date a organelor fiscale furnizorul este declarat inactiv din data de 16.06.2014 ca urmare a neîndeplinirii obligatiilor declarative, iar ultimul decont de TVA a fost depus pentru luna martie 2013, în decontul de TVA pentru trim. II

2011 nu a declarat livrari si TVA colectata, iar prin declaratia informativa 394 pentru trimestrul I 2011 nu a declarat livrarea/prestarea catre ABC SRL.

Avand în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Codul fiscal care consacra principiul prevalentei economicului asupra juridicului, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca simpla prezentare a unor facturi nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere, astfel ca, desi facturile îndeplinesc formal conditia prevazuta de art. 155 din Codul fiscal, nu s-a putut dovedi realitatea operatiunilor întrucât furnizorul nu a declarat livrarea/prestarea, nu a depus deconturi, nu a colectat TVA. Organele de inspectie fiscala nu au putut identifica furnizorul real al acestor bunuri/servicii si calitatea lui de persoana impozabila, iar raspunderea pentru întocmirea corecta a documentelor justificative este solidara, incuband atat furnizorul, cat si beneficiarul, potrivit art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991.

În conditiile în care dreptul de deducere nu poate fi exercitat decat în conditiile art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, în situatia în care operatiunea comerciala nu este reala si nu a putut fi identificat furnizorul real, organele de inspectie fiscala au concluzionat ca nu poate fi acceptata în favoarea societatii TVA în suma de V lei.

In drept. potrivit art. 11, art. 134^{A1}, art. 134^{A2}, art. 145, art. 146, art. 155 si art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei”.

"Art. 134^{A1}. - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu exceptiile prevazute in prezentul capitol.

(7) **Prestarile de servicii** care determina decontari sau plati succesive, cum sunt serviciile de constructii-montaj, consultant, cercetare, expertiza și alte servicii similare, **sunt considerate efectuate** la data la care sunt emise situatii de lucrari, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza carora se stabilesc serviciile efectuate sau, dupa caz, în functie de prevederile contractuale, la data acceptarii acestora de catre beneficiari."

"Art. 134^{A2}. - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator. [...]"

“Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; [...].”

“Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...].”

“Art. 155. - (5) Factura cuprinde in mod obligatoriu urmatoarele informatii:

- a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;
- b) data emiterii facturii;
- c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care aceasta data diferă de data emiterii facturii;
- d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;
- e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;
- f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;
- g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;
- h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125^{A1} alin. (3) în definiția bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;
- i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cota, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxă, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;
- j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;
- k) în cazul în care nu se datorează taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;
- l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152^{A1}, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;
- m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152^{A2}, la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;
- n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune”.

"Art. 156. - (1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să tina evidente corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să tina evidente pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.[...]

(4) Evidentele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, **în conformitate cu prevederile din norme**".

*Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite doua conditii cumulative, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi si alte documente care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca serviciile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, **ci sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv si in folosul propriilor operatiuni taxabile.***

In speta, se retine ca societatea contestatoare ABC SRL si-a dedus TVA in suma de V lei facturata de furnizorul FZP SRL in baza urmatoarelor documente: oferta nr. 112/18.05.2011, contractul nr. 1/19.05.2011, proces-verbal de receptie a serviciilor din data de 07.06.2011 si facturile nr. 003/19.05.2011 si nr. 005/07.06.2011.

Organele de inspectie fiscala au concluzionat ca, intrucat furnizorul nu a declarat livrari prin declaratia informative pentru semestrul I 2011 si prin decontul de TVA pentru trim. II 2011, iar din data de 16.06.2014 a fost declarat inactiv, nu s-a putut identifica furnizorul real, iar in situatia in care operatiunea comerciala nu este reala nu se acorda dreptul de deducere a taxei, acesta neputand fi exercitat decat in conditiile art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Din prezentarea pe teren a respectivei construct organele de inspectie fiscala nu au putut stabili concret care sunt bunurile livrate si serviciile prestate pentru care nu au acordat drept de deducere a TVA de la FZP SRL.

Prin contestatia formulata societatea invoca, intre altele, si practica unanima a CJUE exemplificata prin decizia data in cauza C-277/14, beneficiarul neputand fi sanctionat prin nerecunoasterea dreptului de deducere pe motiv ca este imposibil sa se stabileasca identitatea adevaratului furnizor al bunurilor, cu exceptia cazului in care se stabileste, in raport cu elemente obiective, ca persoana impozabila beneficiara stia sau ar fi trebuit sa stie ca prin livrarea respectivă este implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată.

Astfel, se reține ca de la data aderării, legislația internă a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare Romania s-a obligat, printre altele, se respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene, motiv pentru care aceste interpretări sunt luate în considerare pentru a asigura o aplicare unitară a legii. Mai mult, potrivit prevederilor art. 11 alin.(11) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completerile ulterioare, în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudenta Curtii de Justiție a Uniunii Europene.

Prin urmare, hotararile pronunțate de CJUE in temeiul art.267 din TFUE sunt opozabile erga omnes și produc efecte retroactiv, unde opozabilitatea erga omnes presupune faptul ca hotararile in interpretare produc efecte în toate statele membre și trebuie respectate de toate instanțele naționale, nu numai in litigiul principal în care a fost formulata cererea preliminară, ci în toate cauzele similare cu care sunt sesizate.

Din cele mentionate de organele de inspectie fiscala în cuprinsul raportului de inspectie fiscala nr. .... reiese ca acestea nu au acordat societatii ABC SRL dreptul de deducere a TVA din facturile emise de FZP SRL în trim. II 2011 pe motiv ca furnizorul nu a declarat livrarile/prestarile în declaratia informativa 394 si decontul de TVA si a fost declarat inactiv începând cu data de 16.06.2014, motiv pentru care furnizorul real nu a putut fi identificat, iar operatiunea comerciala nu este reala.

Asa cum rezulta din prevederile legale anterior citate si din jurisprudenta CEJ relevanta, analiza exercitarii dreptului de deducere a TVA de catre persoanele impozabile beneficiare trebuie sa urmeze o succesiune logica ce implica, mai întâi, **stabilirea realitatii achizitiilor de bunuri si servicii si a destinatiei utilizarii acestora în folosul operatiunilor taxabile**, pentru a se îndeplini conditia de fond prevazuta de art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal si, mai apoi, **existenta facturii originale** care sa îndeplineasca conditia de forma prevazuta de art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Astfel, în lipsa unor operatiuni în sfera taxei, existenta unei facturi conforme cu prevederile legale sau a oricaror alte documente nu confera persoanei impozabile dreptul de deducere a TVA întrucât o achizitie inexistentă nu are cum sa contribuie la realizarea de operatiuni taxabile. Pe de alta parte, în situatia în care operatiunile sunt reale, trebuie analizat daca operatiunile au fost desfasurate strict în vederea obtinerii unor avantaje de natura fiscala ori în scop fraudulos ori daca dreptul de deducere al cumparatorului poate fi afectat de comportamentul fiscal al furnizorului.

În aceasta ultima ipoteza, asa cum s-a arătat anterior, trebuie tinut cont de jurisprudenta europeana în materie, obligatorie inclusiv pentru autoritatile fiscale, conform careia dreptul de deducere poate fi anulat numai când, **în baza unor factori obiectivi, se stabileste ca livrarea/prestarea a fost efectuata catre o persoana impozabila care stia sau ar fi trebuit sa stie ca este implicata într-o frauda fiscala**, fiind relevante hotararile CJUE din cauzele conexe C-80/11 si C- 142/11 Mahageben kft si Peter David si C-285/11 Bonik EOOD.

Or, în prezenta cauza, organele de inspectie fiscala **s-au marginit sa constate ca furnizorul FZP SRL nu a declarat livrarile/prestarile catre societatea contestatoare în declaratiile fiscale aferente perioadei facturate (semestrul I 2011) si ca a fost declarat inactiv începând cu data de 16.06.2014, fara sa efectueze analiza fiscala a operatiunilor, în primul rand în ceea ce priveste realitatea operatiunilor** si utilizarea lor în folosul operatiunilor taxabile ale contestatoarei. Astfel, organele de inspectie fiscala ar fi trebuit sa analizeze si **sa se pronunte asupra continutului documentelor justificative** puse la dispozitie de societate în timpul inspectiei fiscale, si anume oferta de pret si procesul-verbal de receptie încheiat de parti pentru a identifica elementele necesare stabilirii realitatii operatiunilor, **neîndeplinirea obiigatiilor declarative si de plata ale furnizorului neconstituind, per se, o dovada a nerealitatii tranzactiilor**. Fara a exclude defel efectuarea de constatări cu privire la comportamentul fiscal al furnizorului, acestea au rolul de a **circumstantia constatările în legatura cu dovedirea realitatii livrării/prestării catre beneficiar**, constatari care lipsesc în cazul achizitiilor de constructii metalice si vopsitorie realizate de societatea contestatoare de la furnizorul incriminat.

Totodata, se retine ca organele de inspectie fiscala **au facut mentiuni contradictorii** referitoare la neindeplinirea conditiilor de la art. 146 alin. (1) lit. a)

din Codul fiscal, care se refera la conditiile de forma pentru exercitarea dreptului de deducere - existenta unei facturi originale care sa contina informatiile obligatorii prescrise de legea fiscala - in raport de mentiunea, de la aceeasi pagina din raport, ca "formal, facturile îndeplinesc conditia prevazuta de art. 155 din Codul fiscal", neputandu-se desprinde daca facturile au fost ori nu prezentate în original, asa cum prevede dispozitia legala invocata.

De asemenea, nici mentiunea de la pg. 24/25 din raport referitoare la imposibilitatea stabilirii în concret a bunurilor livrate si serviciilor prestate din "prezentarea pe teren a respectivei constructii" **nu este justificata cu un proces-verbal de cercetare la fata locului, din care sa reiasa cu claritate starea de fapt constatata.**

In conditiile în care este invocata o raspundere solidara a cumparatorului cu furnizorul pentru corecta întocmire a documentelor justificative conform legislatiei contabile, organele de inspectie fiscala **nu circumstantiaza cu privire la elementele de "incorectitudine" din anume documente prezentate si ignora faptul ca, in materie de TVA, raspunderea individuală si în solidar pentru plata TVA a beneficiarului/cumparatorului este reglementata de art. 151^{A2} din Codul fiscal,** care stabileste conditiile în care poate fi atrasa raspunderea fiscala directa a beneficiarului pentru neîndeplinirea unor anumite obligatii fiscale ale furnizorului.

Desi, în temeiul art. 105 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, rolul inspectiei fiscale este de a examina toate elementele de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere, organele de inspectie fiscala **nu au identificat nici macar un element obiectiv de natura sa contureze posibilitatea ca societatea contestatoare sa fi stiut ori sa fi fost posibil sa stie ca este implicata într-o frauda fiscala** a furnizorului, de natura sa conduca la anularea dreptului de deducere chiar si în situatia în care operatiunile se constata a fi reale, dupa cum reiese si din jurisprudenta europeana relevanta anterior amintita.

In sfarsit, se mai retine ca **invocarea unor dispozitii legale**, altminteri corecte, **nu este suficienta pentru determinarea tratamentului fiscal** prevazut de lege pentru tranzactia ce a facut obiectul inspectiei fiscale, în masura în care **nu este analizata starea de fapt în integralitatea ei**, asa cum rezulta ea din documentatia disponibila **si nu este stabilită legatura relevanta de cauzalitate dintre situatia de fapt constatata si normele legale aplicabile**, astfel încât **consecintele fiscale stabilite sa fie rezultatul direct al aplicarii normelor respective.**

Prin urmare, avand în vedere constatarile incomplete ale inspectiei fiscale pentru TVA în suma de V lei urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) si (3^{A1}) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca:

"Art. 216. - (3) **Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat,** situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(3^{A1}) **Solutia de desființare este pusa în executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei,** iar noul act administrativ fiscal emis

vizeaza strict aceeași perioada și același obiect al contestafiei pentru care s-a pronunfat soluția de desființare.”

Pe cale de consecinta, decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-x yyy/qq.rr.tt, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-x zzz/qq.rr.tt va fi desfiintata pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de V lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si retinerile din prezenta decizie prin analiza temeinica a documentatiei aferente achizițiilor pentru care ABC SRL si-a exercitat dreptul de deducere, inclusiv prin efectuarea de cercetari concrete si detaliate la fata locului si la furnizor, daca se considera necesar, cu respectarea jurisprudentei europene in materia exercitarii dreptului de deducere.

Pentru considerentele ce preced si în temeiul art. 11, art. 134^{A1}, art. 134^{A2}, art. 145, art. 146, art. 155 si art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 105 alin. (1) si art. 216 alin. (3) si (3^{A1}) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Desfiinteaza decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-x yyy/qq.rr.tt, emisa pentru ABC SRL de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice pentru diferenta suplimentara de TVA în suma de V lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au întocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la o noua verificare a aceluiași operațiuni pentru același tip de obligate fiscala ținand cont de prevederile legale aplicabile în speța precum și de cele precizate în prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata în termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.